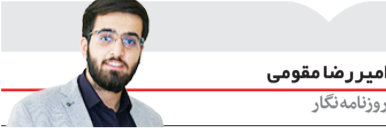

«فرهیختگان» درباره چرخش بی‌نتیجه رژیم صهیونیستی در بحران سوریه از عدم مداخله به رویکرد تهاجمی گزارش می‌دهد

صهیونیست‌ها در بن‌بست ایران

امیر رضا موقمی

روزنامه‌نگار

بسیتر تمام تحولات این روزها در غرب آسیا، از تبعات رخدادهای سال ۲۰۱۱ است. خیزش‌های مردمی سال ۲۰۱۱ جهان عرب، نظم موجود واقعبت‌های استراتژیک منطقه را تغییر داد و ترتیبات سیاسی و امنیتی نوینی خلق کرد. این تغییرات خاورمیانه پساً ۲۰۱۱ را آبیستن تحولات گسترده‌ای کرد و باعث شد تا قدرت‌های بسیاری برای بهره‌مندی از آثارش منطقه‌ای به تکاپو بیفتند.

در بین بازیگران منطقه‌ای وفرامنطقه‌ای، رژیم‌صهیونیستی یکی از بازیگرانی بوده که از آغاز موج تحولات در شمال آفریقا وغرب آسیا، به سبب نزدیکی جغرافیایی به کشورهای درگیر با انقلاب‌های مردمی، با تحولات عمیقی در محیط امنیت‌ملی خود روبرو بوده است. شکل‌گیری موج‌بیداری در کشورهای عربی و به دنبال آن سقوط دیکتاتوری‌های وابسته به غرب، به‌خصوص رژیم ۳۰ ساله حسنی مبارک که به‌نوعی قابل اعتمادترین هم‌پیمان تل‌آویو در خاورمیانه شناخته‌می‌شد، کفه موازنه‌قوا را به نفع ایران وجبهه‌مقاومت سنگین‌تر کرد.

با این وجود تحولات سوریه و تبدیل اعتراضات مردمی به جنگ داخلی که با دخالت قدرت‌های منطقه‌ای و فرامنطقه‌ای همراه بود، فرصت مناسبی برای کشورهای محافظه‌کار عربی و رژیم‌صهیونیستی فراهم کرد تا دمشق را از صنف محور مقاومت خارج کرده و توازن قدرت را به نفع خود و به ضرر رقیب منطقه‌ای خود، یعنی ایران تغییر دهد؛ این تقابل بین سوریه و کشورهای منطقه از این باب بوده که سوریه تحت رهبری خاندان اسد در بسیاری از برهه‌ها همچون جنگ ایران و عراق، جنگ داخلی لبنان، حمایت از حزب‌الله، مبارزه با رژیم‌صهیونیستی و حمایت از گروه‌های مقاومت فلسطین، عمدتاً با جمهوری اسلامی ایران در یک جبهه وادحار قرار گرفته است. به سخن دیگر در منطقه خاورمیانه دمشق همراه با تهران، سیاست‌هایی پیاده کرده‌اند که بخلاف نظم موردنظر ساختار بین‌الملل بوده و از این رو همواره با ساختار بین‌الملل دیالکتیک منفی داشته‌اند.

افزون بر این، دمشق برخلاف سایر کشورهای عربی که در سال‌های اخیر به‌طور علنی یا غیرعلنی با رژیم‌صهیونیستی ارتباط گرفته‌اند، حاضر به شناسایی رژیم‌صهیونیستی یا تعامل با دولت‌صهیونیستی نشده و همواره حالتی از جنگ ودرگیری بر روح روابط بین این دو کشور حکمفرما بوده است. از همین رو سوریه بنا به شرایط ممتاز ژئوپلیتیکی و ژئواستراتژیکی خود، در معادلات غرب آسیا نقش بسیار مهمی برعهده داشته است. «پاتریک سیل» مفسر و نویسنده چندین کتاب درباره مسائل خاورمیانه در اهمیت استراتژیکی و ژئوپلیتیکی سوریه می‌گوید: «هر کشوری که سوریه را کنترل کند یا از دوستی با آن بهره‌مند شود، می‌تواند سایر کشورهای عربی را منزوی سازد و دیگر به هیچ ترکیبی از کشورهای عربی احتیاج پیدا نکند.»^۱ به همین دلیل سوریه قبل و بعد از استقلال خود (۱۹۴۶) مورد توجه قدرت‌های منطقه‌ای وفرامنطقه‌ای بوده است.

این اهمیت به‌ویژه با تاسیس رژیم‌صهیونیستی در سال ۱۹۴۸ در منطقه خاورمیانه دوچندان شده است چراکه سوریه در بین اعراب به‌خط مقدم مبارزه با رژیم‌صهیونیستی تبدیل شد و جایگاه ویژه‌ای در بین کشورهای منطقه وفرامنطقه پیدا کرد. «هنری کسینجر، وزیر امور خارجه آمریکا در این باره می‌گوید: «اعراب نمی‌توانند بدون مصر بجنگند و بدون سوریه صلح کنند.»^۲ با این وجود سوریه از سال ۲۰۱۱، همچون ربع قرن اول تاسیس خود، به دلیل بی‌ثباتی و ناآرامی‌های داخلی، به‌طور ناخواسته زمین بازی کشورهای متعدد و محلی برای رقابت و انتقام‌جویی قدرتهای خارجی شد. در بحران سوریه، تل‌آویو مواضع متفاوتی داشته است. در آغاز بحران سوریه، رژیم‌صهیونیستی ابتدا سعی کرد به دلیل ترس ناشی از خلأ قدرت در سوریه پس‌اند و قدرت‌گیری اسلام‌گرایان ضدصهیونیستی یا ملی‌گرایان طرفدار آرمان فلسطین‌واز سوی دیگر حفظ آرامش در بلندی‌های جولان اشغالی که از ابعاد استراتژیکی، ایدئولوژیک وهیدروپلیتیک برای دولت صهیونیستی حائز اهمیت است، سیاست عدم مداخله را در پیش بگیرد و به قول آرلین شارون، نخست‌وزیر سابق رژیم‌صهیونیستی، «شسیطان شناخته‌شده» (بشار اسد) را ترجیح دهد.^۳ به عبارت دیگر رژیم‌صهیونیستی سعی می‌کرد ثبات نسبی موجود در مرزهای شمال شرقی خود را که از بعد از جنگ یوم کیپور (۱۹۷۳) تداوم داشته است، حفظ کند و در قبال بحران سوریه، سیاست و راهبردهای خود را با صبر و دقت بیشتری پیش ببرد. با این حال مرور گفته‌های سیاستمداران صهیونیستی در آغاز بحران سوریه نشان دهنده این است که تل‌آویو راهبرد کاملاً مشخصی در قبال سوریه نداشته؛ به‌گونه‌ای که در آغاز اعتراضات در سوریه، آویگدور لیبرمن، وزیر امور خارجه وقت رژیم‌صهیونیستی، خواهان آن شد که جامعه بین‌الملل با سوریه همچون لیبی رفتار کنند و نظام اسدا رها مانند رژیم قذافی با توسل به قدرت نظامی ساقط کنند؛ اما اندکی

بعد، سکوت و عدم مداخله، رویکرد غالب در میان مقام‌ها و نهاد‌های رسمی رژیم‌صهیونیستی شد.^۴

۱- پاتریک سیل، «اعراب نمی‌توانند بدون مصر بجنگند و بدون سوریه صلح کنند.»

۲- هنری کسینجر، وزیر امور خارجه وقت رژیم‌صهیونیستی

۳- آرلین شارون، نخست‌وزیر سابق رژیم‌صهیونیستی

۴- امیر رضا موقمی، روزنامه‌نگار ایرانی

شیعی برای پیشبرد رژیم‌علوی در سوریه استفاده می‌کند. ایران دشمن شماره‌یک اسرائیل است وبنابراین تضعیف آن باید نخستین اولویت اسرائیل در سیاست خارجی دولتش باشد. سقوط اسد ضربه بزرگی برای جاه‌طلبی‌های ایران برای تسلط بر خاورمیانه خواهد بود و به نفع اسرائیل است که نفوذ ایران در منطقه کاهش یابد.^۵

بنیامین نتانیاهو به همین دلیل، بهانه حمله اسرائیل به سوریه را ایران عنوان و ادعا کرده تهران دمشق را تبدیل به پایگاه نظامی علیه اسرائیل کرده است. او گفته تهران، سفیر اسبق رژیم‌صهیونیستی در واشنگتن، تل‌آویو نتواند از آثارش منطقه‌ای استفاده کرده و حکومت بشار را که از آن به «دیوار ایرانی» نام می‌برد، فرو بزند.^۶ حضور قانونی و بی‌واسطه ایران و حزب‌الله لبنان به‌عنوان دشمنان شماره یک رژیم‌صهیونیستی در سوریه و در نزدیکی مرز دولت صهیونیستی که به‌نوعی امنیت‌وجودی این رژیم‌را زیر سوال می‌برند، تل‌آویورا نگران ساخت. موفقیت بشار اسد در حفظ کبان حکومت سوریه و تسلط بر بیش از ۶۰ درصد از خاک آن، پیروزی بزرگی برای دمشق و محور مقاومت محسوب می‌شود. درحقیقت اینکه سوریه پس‌اجرحان را بهیری بشار اسد که توانسته از امتحان سخت فروپاشی، پیروز بیرون بیاید و متحدان راستین خود را در منطقه بشناسد ودر نتیجه با قدرت مضاعفی در محور مقاومت ایفای نقش کند برای رژیم‌صهیونیستی غیرقابل قبول خواهد بود.

بنابراین بحران سوریه شاید در ابتدای امر، فرصت‌ها و امیدواری‌های بسیاری برای رژیم‌صهیونیستی و متحد استراتژیکیش یعنی آمریکا به‌وجود آورد تا از طریق ضعف سوریه بتوانند نظم مورد دلخواه خود را با کاهش دادن نفوذ مادی ومعنوی تهران در شامات و منطقه غرب آسیا، به‌وجود آورند، اما گذشت زمان و موفقیت‌های دولت سوریه، امیدها به‌پایس وفرصت‌ها به چالش تبدیل شد و رژیم‌صهیونیستی را در منگنه‌ای قرار داد که مجبور شد استراتژی خود را در قبال بحران سوریه تغییر دهد و سیاست تهاجمی در پیش بگیرد. از این رو رژیم‌صهیونیستی از سال ۲۰۱۳ حملات محدود هوایی وموشکی خود را به‌طور غیررسمی علیه سوریه آغاز کرد و از سال ۲۰۱۷ با تثبیت دولت بشار اسد و آگاه شدن از ماندن بلندمدت تهران در سوریه، حملات خود را تحت عنوان عملیات شطرنج ادامه داد.^۷

ترس از ایران

بررسی راهبرد رژیم‌صهیونیستی در بحران سوریه و رصد گفته‌های مقامات ارشد این رژیم نشان می‌دهد که عمده دلیل حملات هوایی دولت صهیونیستی، معطوف به ترس از حضور ایران در سوریه، به‌خصوص در کنار مرزهای جولان اشغالی و عواقب حضور ایران در سوریه است. بر همین اساس نفتالی بنت، وزیر جنگ سابق رژیم‌صهیونیستی ادعا کرد که ۷۰درصد مشکلات امنیتی رژیم‌صهیونیستی از جانب ایران است.^۸

رژیم اشغالگر قدس با حملات هوایی خود و ایجاد هزینه‌های بسیار نظامی و سیاسی به دنبال آن است که تهران را از کنار مرزهای خود دور کند تا از این طریق از یک سو بتواند قدرت بازآزادنگی خود را که از زمان حضور تهران در دمشق کاهش یافته است، بهبود ببخشد و ازسوی دیگر از عواقب حضور ایران وتاثیرگذاری قدرت‌نرم‌تهران در دمشق جلوگیری کند. در همین خصوص افرایم اینبار، کارشناس مسائل امنیتی رژیم‌صهیونیستی و مدیر مرکز مطالعات استراتژیک بگین سادات طی مقاله‌ای در سال ۲۰۱۳ با انتقاد از سیاست بی‌طرفی این رژیم درخصوص بحران سوریه، ابراز کرد: «سوریه تحت خاندان اسد پایدارترین متحد جمهوری اسلامی ایران در خاورمیانه بوده و ایران بزرگ‌ترین چالش استراتژیک برای امنیت ملی اسرائیل است. به همین دلیل بقای رژیم اسد برای تحکیم هلال شیعه از خلیج فارس تا دریای مدیترانه یک هدف مهم ایرانی است؛ از همین رو ایران از نفوذ خود در عراق ولبنان برای فرستاند جنگجویان

جهان‌شهر

امنیتی و دفاعی ایران، بر خلاف کشورهای همچون آمریکا، حضور نیرو در کشورهای متحد معنا ندارد و ایران در هیچ کشوری به دنبال ایجاد پایگاه برای حضور و تداوم نفوذ نیست. ایران درست در همان روزهایی که صهیونیست‌ها عرصه‌میدانی را سبک‌وسنگین می‌کردند، در سوریه یادگان‌هایی در ایران مشغول آموزش نیروهای نظامی سوری بود. تعامل نیروهای سوری با فرماندهان ایرانی که بیش از اصول نظامی، در اخلاق زبان‌زد هستند، ارتباط مستحکمی بین نیروهای نظامی دو طرف ایجاد کرده و همین مساله نیز باعث تشکیل ارتشی سوری اما با پیوندهای عمیق با ایران شده است. در کنار آموزش این نیروها، تهران تسلیحات قابل توجهی نیز به سوریه منتقل کرده است وبخشی از این تسلیحات هم به‌راحتی به‌دست حزب‌الله لبنان و بخشی نیز به طرز باورنکردنی به‌دست رزمندگان حماس و جهاد اسلامی رسیده است. هدف قرار دادن انبوس نظامیان صهیونیستی با موشک کورت، به‌خوبی نشان می‌دهد که حضور ایران در سوریه، دست مقاومت را برای پاسخگویی به تجاوزات صهیونیست‌ها بازتر کرده است.

پی‌نوشت‌ها:

1- Goodarzi, Jubin, 2020, «IRAN AND THE SYRIAN CIVIL WAR» in Hinnebusch, Raymond and Saouli, Adham, the war of Syria: regional and international dimensions of the Syrian uprising, London and new York. Publishd routledge, p 318

۲- علی پور، جواد وقیطاسی، سجاد، ۱۳۹۶، «آینده‌پژوهی بحران سیاسی - امنیتی سوریه بر پایه سناریونویسی» فصلنامه پژوهش‌های سیاسی جهان اسلام، سال هفتم، شماره چهارم، صفحه ۲۲۳

۳- رابینوویچ، ایتمار، ۱۳۹۵، «تاثیرات تضعیف سوریه بر امنیت اسرائیل» ترجمه منصور براتی، فصلنامه مطالعات منطقه‌ای: آمریکاشناسی -اسرائیل‌شناسی، سال هجدهم، شماره اول صفحه ۷۷

۴- اسدی، علی اکبر، ۱۳۹۰، «بیداری اسلامی در جهان عرب و امنیت رژیم‌صهیونیستی ا مطالعات فلسطین، شماره ۱۳ و ۱۴ صفحه ۱۰۳

۵- رابینوویچ، ایتمار، ۱۳۹۵، «تاثیرات تضعیف سوریه بر امنیت اسرائیل» ترجمه منصور براتی، فصلنامه مطالعات منطقه‌ای: آمریکاشناسی -اسرائیل‌شناسی، سال هجدهم، شماره اول صفحه ۸۱

6- Gross, Judah ari, 2018, «IDF reveals 'Operation Chess, its effort to keep Iranian reprisals in check' the times of Israel: (https://www. timesofisrael. com/idf-reveals-operation-chess-its-effort-to-thwart-iranian-reprisals-from-syria/)

۷- نفتالی بنت: هدف‌مان بیرون راندن ایران از سوریه طی یک سال آینده است» (۱۳۹۸) خبرگزاری فارس: (https://www. farsnews. ir/news-8-Inbar, Efraim, 2013, «Israel's Interests in Syria» BESA Center Perspectives Paper, No. 205

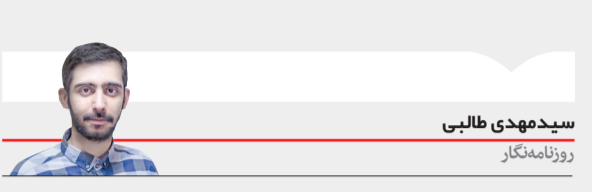
9- tahhan, zena (2017) Why does Israel keep attacking Syria?, Aljazeera, (https://www. aljazeera. com/indepth/features/10/2017/israel-attacking-syria171023081211645- htm)

10- Siegel, Jacob (2017) The Myth of Iran's Military Mastermind, thedailybeast, (https://www. thedailybeast. com/the-myth-of-irans-military-mastermind)

11- Byman, Daniel, (2018) will Israel and iran go to war in Syria? Brookings, (https://www. brookings. edu/blog/order-from-chaos/05/10/2018/will-israel-and-iran-go-to-war-in-syria/)

یادداشت

«اختلال استرسی» صهیونیست‌ها

سید مهدی طالبی

روزنامه‌نگار

«اختلال استرسی» پس از حادثه یا (PTSD) نوعی بیماری است که بر اثر وقایع سخت گذشته به وجود می‌آید. این بیماری می‌تواند تجربیات تلخ واکنشی را در بیمار ایجاد کند. این بیماری دو ویژگی بزرگ دارد؛ نخست آنکه آن حادثه مداوم پیش چشم فرد بیمار تکرار شده و در مرحله دوم باعث می‌شود تا وی همیشه در حالت گارد به‌سر برده و «On guard» باشد. حوادث عصر دوشنبه در مرزهای لبنان و فلسطین اشغالی نشان داد اکثر ساکنان و سیاستمداران رژیم‌صهیونیستی به نوعی از اختلال استرسی پس از حادثه رنج می‌برند.

آن‌گونه که از اتفاقات روزهای گذشته برمی‌آید این بیماری به دلیل پاسخ‌ها و راهبردهای مقاومت در جنگ با رژیم‌صهیونیستی به‌وجود آمده است، مساله‌ای که اتفاقات مرموز دوشنبه هفته جاری نشانه‌ای از آن بودند.

رژیم‌صهیونیستی که پس از به شهادت رساندن یک تن از اعضای حزب‌الله لبنان در اطراف دمشق به دلیل ترس از پاسخ متقابل حزب‌الله نیروهای خود را در شمال ایسن رژیم به آماده‌باش درآورد بود در عصر این روز مدعی وقوع حادثه‌ای امنیتی در این منطقه شد.

عصر این روز رسانه‌های صهیونیست اعلام کردند رزمندگان حزب‌الله توانسته‌اند با نفوذ به بخش‌های شمالی فلسطین اشغالی در سمت مزارع شبعاً دو موشک کورنت را به سمت یک مراکوا و یک خودروی زرهی صهیونیست‌ها شلیک کنند. اخبار منتشر شده البته دارای نوسان بودند و گاهی اعلام می‌شد تنها یک تاکت

در این عملیات مورد هدف قرار گرفته و گاهی نیز تنها مورد هدف قرار گرفتن یک خودروی زرهی تایید شد اما بعداً و در نهایت اعلام شد دو وسیله زرهی مورد اصابت قرار گرفته است. همزمان با اعلام این خبرها ارتش رژیم‌صهیونیستی نیز بدون هدفی خاص به‌صورت گسترده تپه‌های اطراف چند منطقه مسکونی در جنوب لبنان را از بیم پنهان شدن نیروهای حزب‌الله در آنها، به‌شدت با توپ و خمپاره گلوله‌باران کرد. همزمان نیز نیروهای ارتش صهیونیست‌ها به پناهگاه‌ها گریخته و از ساکنان صهیونیست در منطقه شمالی خواسته شد در خانه‌ها بمانند. فرودگاه‌های این منطقه نیز به حالت تعطیل درآمدند. در این مدت بنیامین نتانیاهو، نخست‌وزیر رژیم‌صهیونیستی و بنی گانتز، وزیر جنگ این رژیم با نیمه‌کاره‌ها کردن جلسات خود برای تشکیل جلسه کابینه امنیتی به پناهگاه وزارت جنگ رفتند. خروجی جلسه چندساعته این افراد یک کنفرانس خبری سه‌دقیقه‌ای بود که خبرنگاران در آن حق سوال نداشتند. در این جلسه نتانیاهو و گانتز دست به تهدید دولت لبنان و حزب‌الله زده و گفتند مسئول هر اتفاقی در شمال سرزمین‌های اشغالی این دو هستند. نتانیاهو حتی اعلام کرد حادثه امنیتی رخ داده مساله ساده‌ای نیست و آویخای درعی، سخنگوی ارتش رژیم‌صهیونیستی نیز مدعی شد روزهای سختی در پیش است. تنها چند ساعت پس از فرورفتن رژیم‌صهیونیستی به شوکی بزرگ، حزب‌الله لبنان در بیانیه‌ای کوتاه اعلام کرد هیچ حمله‌ای از سوی این گروه صورت نگرفته است و نظامیان ارتش صهیونیستی به دلیل ترس و اضطراب ناشی از یک هفته آماده‌باش سنگین دچار اشتباهی سنگین شده‌اند.

حزب‌الله اعلام کرد طی روزهای آتی و در زمان مناسب به شهادت عضو خود توسط رژیم‌صهیونیستی پاسخ داده و همچنین انتقام تخریب یک باب منزل مسکونی در حملات خمپاره‌ای روز دوشنبه را خواهد گرفت.

روند تحولات و بررسی آنها در همان روز نشان داد آنچه حزب‌الله می‌گوید به واقعیت نزدیک‌تر است. درحالی‌که رسانه‌های صهیونیستی از شلیک موشک به دو خودروی زرهی خبر داده بودند تنها ساعاتی بعد آن را از قول ارتش رژیم‌صهیونیستی تکذیب کردند. حتی برخی از خبرنگاران صهیونیست در همان ساعات با ایران تعجب از خبر

رسانه‌های صهیونیست، گفته بودند صدای هیچ هلی کوپتری در منطقه شنیده نشده است زیرا در صورت وقوع عملیات حزب‌الله این هلی کوپترها برای انتقال کشته‌ها و مجروحان وارد منطقه می‌شوند. ارتش رژیم‌صهیونیستی نیز درحالی‌که رسانه‌های صهیونیست از کشته شدن نظامیان صهیونیست در عملیات حزب‌الله و نیز شهادت برخی از اعضای این گروه در حمله به فلسطین اشغالی خبر داده بودند ضمن تکذیب این اخبار اعلام کردند هیچ یک از دو طرف کشته نشده‌اند و تنها چند تن از اعضای حزب‌الله زخمی شده‌اند. اعلامی که باعث شد حتی کانال ۱۲ تلویزیون این رژیم نیز از آن انتقاد کرده و این اخبار را مطابق با واقعیت تشخیص ندهد. روز گذشته آنچه مشخص

شد خودزنی صهیونیست‌ها بود. صهیونیست‌ها که خود از معادله پاسخ متقابل حزب‌الله‌با خبر هستند با انتشار پیام‌هایی به طرف‌های بین‌المللی به صراحت اعتراف کردند بیانیه حزب‌الله حقیقت داشته و این گروه هنوز پاسخی به حمله صهیونیست‌ها به فرودگاه دمشق نداده است. طبق گزارش‌های منتشرشده، رژیم‌صهیونیستی به این طرف‌ها اعلام کرده است که قصد تشدید تنش در مرزهای شمالی اراضی اشغالی را ندارد اما کاملاً آماده است این رژیم همچنین تأکید کرده است: «در صورت لزوم ما آماده زدن یک ضربه «دردناک» هستیم». اعلام این پیام به طرف‌های بین‌المللی درحالی است که پیام خبری اعلام کردند که ارتش رژیم‌صهیونیستی در حال افزایش سطح آمادگی خود در مرز با لبنان است. مساله‌ای که نشان می‌دهد رژیم‌صهیونیستی که

از سه‌شنبه هفته گذشته به دلیل سیاست انتقامی حزب‌الله تحركات خود در مناطق شمالی را کاهش داده و برخی از پست‌های دیده‌بانی مرزی خود را تخلیه کرده بود نیز معتقد است حزب‌الله هنوز پاسخی به این رژیم نداده و انتقام در راه است. خودزنی و خوددرگیری صهیونیست‌ها در این مدت به‌خوبی نشانگر وضعیت بفرنج روانی در این رژیم است. مساله‌ای که آویگدور لیبرمن، وزیر جنگ اسبق این رژیم و رهبر حزب اسرائیل بیتونا نیز به آن اعتراف کرد. او در همان روز درگیری گفت: «نصرالله ثابت کرد پای حرفش ایستاده و از چشم‌در برابر چشم و از دندان در برابر دندان انتقام گرفت. نگاه کنیید ببینید او چگونه مناطق شمالی را فلج کرده است.» دیروز سه‌شنبه نیز «عمرام لوین» فرمانده اسبق منطقه شمال ارتش رژیم‌صهیونیستی در ارتباط با این تحولات گفت: «حادثه امنیتی که روز گذشته اتفاق افتاد، شرم‌آور است و مدیریت آن ناموفق بوده‌اند.» «عمرام لوین در ادامه گفت: «این نصرالله است که دستورکار را به اسرائیل دیکته می‌کند.»

آشفستگی در میان صهیونیست‌ها درحالی است که مقامات لبنانی از طیف‌های مختلف نشان دادند پشت مقاومت قرار دارند. میشل عون، حسان دیاب و وزیر خارجه لبنان ازجمله مقامات بلندپایه این کشور هستند که در روزهای گذشته مواضع حمایت‌آمیزی از جریان مقاومت داشته‌اند.

حادثه خودزنی دوشنبه نشان‌دهان در رژیم‌صهیونیستی به‌رغم حمایت‌های غرب به‌شدت از آشفتنی رنج می‌برد و در سوی دیگر لبنان که تحت شدیدترین فشارهای آمریکا به‌خصوص در زمینه اقتصادی است به استحکامی قابل قبول دست یافته است.